

Tämä sivu on konekäännetty [Linkki]. Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [Linkki].

Euroopan oikeusasiamiehen päätös Euroopan komissiota koskevasta oma-aloitteisesta tutkimuksesta OI/2/2010/GG

Päätös

Kanteluasia OI/2/2010/GG - **Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 01/02/2010 - Päätökset, pvm 21/04/2010 - Toimielin, jota kantelu koskee** Euroopan komissio (Tutkimusta ei syytä jatkaa) |

Komission maksujen oikea-aikaisuutta koskevan oma-aloitteisen tutkimuksensa (tutkimus OI/1/2009/GG) yhteydessä oikeusasiamies sai tietoonsa tapauksen, jossa oli kulunut 754 päivää ennen maksun suorittamista.

Ensi näkemältä vaikutti kohtuulliselta olettaa, että tämä tapaus oli poikkeus. Oikeusasiamies totesi myös, että tässä tapauksessa oli maksettu viivästyskorkoja ja että hänelle ei ilmeisesti esitetty tästä asiasta kantelua. Oikeusasiamies katsoi näin ollen, että tätä tapausta oli aiheellista tarkastella erillään edellä mainitusta yleisestä oma-aloitteisesta tutkimuksesta, joka koski komission maksujen oikea-aikaisuutta.

Oikeusasiamiehen edustajat tarkastivat 15. maaliskuuta 2010 edellä mainittua tapausta koskevat komission asiakirjat.

Komission edustaja huomautti tarkastuksen yhteydessä, että käsiteltävänä olevassa asiassa tapahtunut huomattava viivästys johtui tuolloin vakavasta henkilöstöpulasta, joka johtui henkilöstön suuresta vaihtuvuudesta. Komission edustaja korosti, että maksujen oikea-aikaisuus hänen osastossaan on parantunut merkittävästi sen jälkeen.

Oikeusasiamies totesi, että hänelle komission asiakirja-aineiston tarkastuksen aikana toimitetut tiedot näyttivät vahvistavan tämän toteamuksen.

Oikeusasiamies katsoo, että nyt käsiteltävä asia on näin ollen äärimmäinen esimerkki maksun viivästymisestä, mutta se ei ole osoitus endeemisestä ongelmasta. Tarkemmin sanottuna,

vaikka maksuviivästyksset aiheuttivat edelleen todellisen ongelman (joka otetaan huomioon tuomiossa OI/1/2009/GG), mikään ei viitannut siihen, että nyt käsiteltävän asian kaltaiset ääritilanteet voisivat toistua.

Oikeusasiamies totesi joka tapauksessa, että tilintarkastustuomioistuin oli jo tutkinut käsiteltävän asian ja sen aiheuttamia ongelmia (mukaan lukien viivästyminen).

Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies katsoi, ettei tässä tapauksessa ollut perusteita lisätutkimuksille.

Strasbourg, 21. huhtikuuta 2010

Arvoisa puhemies,

Ilmoitin Teille 1. helmikuuta 2010, että olin päättänyt aloittaa oma-aloitteisen tutkimuksen tapauksesta, jossa tapahtui huomattava viivästys ennen kuin Euroopan komissio ryhtyi maksamaan sopimuksen perusteella maksettavaa maksua. Olen myös ilmoittanut teille, että komission mahdollisesti tarpeettoman työn välttämiseksi katson aiheelliseksi aloittaa tutkimukseni tarkastamalla kyseistä asiaa koskevat asiakirjat sen selvittämiseksi, onko tässä asiassa tarpeen pyytää komissiolta virallista lausuntoa.

Edustajani tutkivat komission asiakirja-aineiston 15.3.2010.

Kirjoitan nyt kertoakseni teille tehtyjen tutkimusten tulokset.

OMA-ALOITTEISEN TUTKIMUKSEN SYYT

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa valtuutetaan Euroopan oikeusasiamies suorittamaan omasta aloitteestaan tutkimuksia unionin toimielinten, elinten ja laitosten toiminnassa ilmenneistä mahdollisista hallinnollisista epäkohdista.

Oikeusasiamies ilmoitti 17. helmikuuta 2009 komissiolle päätöksestään käynnistää oma-aloitteinen tutkimus komission maksujen oikea-aikaisuudesta (tutkimus OI/1/2009/GG).

Tämä tutkimus on vielä kesken.

Komissio toimitti 30. lokakuuta 2009 oikeusasiamiehelle tiettyjä tietoja, joita hän oli pyytänyt 24. kesäkuuta 2009 päivätyssä kirjeessä. Komissio toimitti tietoja muun muassa niistä viidestä tapauksesta, joissa vuonna 2008 maksettiin eniten viivästyskorkoja.

Näiden tietojen mukaan yksi tapaus koski maksua ”julkiselle laitokselle”, jossa oli tapahtunut 754 päivän viivästys.

Tämä oli poikkeuksellinen viivästys. Oikeusasiamies katsoi näin ollen, että asiaa on syytä tarkastella lähemmin.

Ensi näkemältä vaikutti kohtuulliselta olettaa, että tämä tapaus oli poikkeus. Oikeusasiamies totesi myös, että tässä tapauksessa oli maksettu viivästyskorkoja ja että hänelle ei ilmeisesti esitetty tästä asiasta kantelua.

Oikeusasiamies katsoi näin ollen, että tätä tapausta oli aiheellista tarkastella erillään edellä mainitusta yleisestä oma-aloitteisesta tutkimuksesta, joka koski komission maksujen oikea-aikaisuutta (tutkimus OI/1/2009/GG).

Tämän vuoksi hän päätti aloittaa tämän oma-aloitteisen tutkimuksen.

TUTKIMUS

Oikeusasiamiehen edustajat tarkastivat 15. maaliskuuta 2010 edellä mainittua tapausta koskevat komission asiakirjat.

Tarkastuksen tulokset voidaan tiivistää seuraavasti:

Hankkeen tavoitteena oli edistää puhdasta energiaa ja liikenneteknologiaa Latinalaisessa Amerikassa ja Karibiassa ("OLA", hanke NNE5/81/2002). Siihen osallistui hankekoordinaattori ja 14 toimeksisaajaa.

Komissio keskeytti vuonna 2005 maksut yhdelle sopimuspuolelle petosepäilyn vuoksi. Kyseessä olevien sopimusehtojen mukaan tämä ei kuitenkaan vaikuttanut tämän sopimuksen muiden osapuolten tilanteeseen.

Sopimuksen ehtojen mukaan yhteisön rahoitusosuus oli maksettava viimeistään 60 päivän kuluessa siitä päivästä, jona komissio hyväksyi tai sen katsottiin hyväksyneen hankkeen viimeisen suoritteen.

Hankkeen viimeinen suorite lähetettiin 29. huhtikuuta 2005.

Komissio kirjasi 26 päivänä toukokuuta 2005 hankkeen koordinaattorin esittämän loppumaksupyynnön. Pyydetty maksu oli 522 249.84 euroa.

Komission hankevastaava lähetti 29. heinäkuuta 2005 yksityiskohtaiset tekniset huomautukset ja pyysi konsortiolta lisätietoja. Hankkeen koordinaattori hylkäsi pyynnön sillä perusteella, että se oli lähetetty sen jälkeen, kun viimeisen hankkeen suoritteen hyväksymiselle asetettu määräaika oli päättynyt.

Maksu suoritettiin vasta 17. lokakuuta 2007.

Hankkeen koordinaattori pyysi 22. marraskuuta 2007 viivästyskorkoa.

Komissio ilmoitti 7 päivänä huhtikuuta 2008 hankkeen koordinaattorille, että pyyntö oli hyväksytty. Komission mukaan maksu olisi pitänyt suorittaa 23.9.2005. Komission laskeman 754 päivän viivästyskorkon kattamiseksi maksettiin 38 298.80 euroa.

Euroopan tilintarkastustuomioistuimen jäsen kirjoitti 14. huhtikuuta 2008 komission varapuheenjohtajalle Piebalgsille tietyistä asianomaisen hankkeen käsittelyssä havaituista virheistä.

PÄÄTÖS

1. Nyt käsiteltävässä asiassa tapahtuneen viivästymisen osalta

1.1 Oikeusasiamies toteaa, että esillä olevassa asiassa on tapahtunut ylimääräinen viivästys tai yli kaksi vuotta. Komissio itse laski määräajan pidentyvän 754 päivään. Koska hankekoordinaattori ei näytä esittäneen vastalauseita, oikeusasiamies katsoo, että hänen arvionsa voi perustua tähän lukuun.

1.2 Vaikka tällä ei ole merkitystä sopimusehtojen mukaisen viivästyskorkon laskennan kannalta, on syytä huomata, että komissio näyttää jatkaneen sopimusta koskevaa työtään maaliskuun lopussa tai huhtikuun 2007 alussa. Viivästyminen pysyi kuitenkin erittäin merkittävänä, vaikka tarkasteltaisiin vain syyskuun 2005 ja maaliskuun 2007 välistä ajanjaksoa.

1.3 Komission edustaja huomautti tarkastuksen yhteydessä, että käsiteltävänä olevassa asiassa tapahtunut huomattava viivästys johtui tuolloin vakavasta henkilöstöpulasta, joka johtui henkilöstön suuresta vaihtuvuudesta. Komission edustaja korosti, että maksujen oikea-aikaisuus hänen osastossaan on parantunut merkittävästi sen jälkeen.

1.4 Oikeusasiamies toteaa, että komission asiakirja-aineiston tarkastuksen yhteydessä hänelle toimitetut tiedot näyttävät vahvistavan tämän toteamuksen.

1.5 Oikeusasiamies katsoo näin ollen, että käsiteltävänä oleva asia näyttää olevan äärimmäinen esimerkki maksun viivästymisestä, mutta se ei viittaa yleiseen ongelmaan. Tarkemmin sanottuna, vaikka maksuviivästykset aiheuttavat edelleen todellisen ongelman (joka otetaan huomioon tuomiossa OI/1/2009/GG), mikään ei viittaa siihen, että käsiteltävänä olevan tapauksen kaltaiset äärimmäiset tilanteet voisivat toistua tällä hetkellä tai tulevaisuudessa.

1.6 Oikeusasiamies toteaa joka tapauksessa, että tilintarkastustuomioistuin on jo tutkinut käsiteltävää tapausta ja sen aiheuttamia ongelmia (mukaan lukien viivästyminen).

2. Johtopäätös

2.1 Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies katsoo, ettei tässä tapauksessa ole perusteita lisätutkimuksille.

2.2 Käsiteltävä tutkimus voidaan näin ollen päättää komission asiakirja-aineistoon tehdyn tarkastuksen tulosten perusteella pyytämättä komissiolta lausuntoa.

Sinun vilpittömästi,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS